

MEZŐSI MIKLÓS

Múzsák és az üzlet

Ajánlattétel egy könyvárusnak

Invokáció

Szép Múzsák, ti olümposzi lankákon heverészték,
s jól ácsolt dalotok ki nem oltódó tüze lángol.
Szerte lobot vet a dal, zeng-zúg nagy erősen az ének
fáklyátok csücskén, és jól szikráznak a tercek,
hármashangzatok és kvintpárhuzamok tekeregnek.
El ne kerülje figyelmetek itt ez a vers-dokumentum,
mert hiszen érint benneteket (hiszem én), mit ajánlok.

Expozíció

Múzsák... Ifju ledér népség, akiket csak a szépség
érdekel; ők szédítõn zengik a, zengik a szépet –
erdõket, s a mezõket, a réteket és vizeinket,
s legfõképp: susogó-sistergõ pásztori órát,
azt, amikor búsképü hidalgók félszegen úzik
méla szerelmük a réten az erdõbõl ki-be futván,
míg a vadászva kívánt vaditõ vad percre se kíván
megmenekülni az õt le vadászni se nem tunya, sem rest
ritterek enyhet adó nagy vágya elõl, bizony, ó nem!
Máskor (másik pásztori órán) sebbel-lobbal a vágyott
cél fele dürgve loholnak az ifjak s vének is egyként
(apró szenteket is lelhetsz némelykor ez órán).
Múzsák, most takarékra a dallal, szûnjön az ének!
Félre tehát fürtös fejetekkel, csõndet akarnék.

Ajánlat

Hozzá fordulok, Antikváriusom! Te az üzlet
súlyos gondjával terhelted mindig a vállad:
itt van a lista fölõs foliánsim nagy seregérõl.
Egyike-másika – mondom – szerte-felette nagy érték.
Elhiheted nekem: így van, nem másként s nem egyéb-ként.
Hisz minek is mondnék mást, mint ami tiszta Igazság?
Mert belül éppugy aranylik ezeknek mély ragyogása,
mint ahogyan nem akármilyetén külalakjuk
vonja magára az értõ hívek büszke figyelmét.

Ezt mondom neked én – de vigyázz jól, s el ne szalaszd ám.
Mint amikor valamely nagy örömmel szórod a pénzed:
szórakozol, mulatol, s tudod azt, hogy jól cselekedtél –
úgy gyere és szórd gyorsan elém a zsozsót meg a lét is,
meg mi egyébbel a készpénzt illeti zsargoni nyelvünk.

Mást mondok neked én – de vigyázz, és el ne szalaszd ám:
itt csemegézhetsz, sőt bogarászhatol épp, ha szeretnél.
Isteni listámon fel-alá futorászni ne restellj,
és mikor érzed: a sok könyv az, mit venni szeretnél,
vidd dűlőre a dolgot, már ne habozz, cseppet ne inogj meg.
(Jaj nekem: újra milyen versmértékek földjére jutottam!
Verstelenek s vadak-é, verstörvényekkel mit se törődök,
vagy pedig inkább félik a metrika zord, szigorú-rideg elvét?
Én a kikészített csalit újra bekaptam, s hétlövetűre
duzzasztottam a verssoraim – hát bépalizott ez a Verstan!)

Csak ne legyél botor és ne szalaszd el e szörnyü esélyed,
hogy körülötted (s Érted!) e nagy nevek elheverésnek,
és bár rendet vagy folyosót kell vágni közöttük
(túlélő szett itt sem okoz kárt: főleg iránytű,
s nyomjelző lövedék, mire – úgy vélem – nagy a szükség,
hátha a könyvfolyam egyszer, lám, csak elindul),
már ne riadjál-táncolj vissza az üzleteléstől.
Mint amiképp azelőtt arabus manus üzleti kérdést
(„cséncs mani?”) jól s értőn szegezett neked és nekem egyként,
úgy buzdítlak téged is erre az üzleti seftre.

Nyilvános záradék

Mint amidőn egy rettenetes, mérges nagy oroszlán –
jaj nekem és neked is, hogy egy új idióta hasonlat
megfaragása forog be az elmémnek hüvösébe!
Mást mondok neked én – de vigyázz, és el ne szalaszd már:
hagyjuk a régi hasonlatot és vessük be a sutba;
már csak azért, mivel úgyis olyan nagy a számuk, apuskám.
Csencseljél velem: ezt sose restelld, hisz csak a túl sok
pénzednek próbálok némi helyet kitalálni.
Most a figyelmedet énrám roppant jól orientáld:
nos, ha te ismersz istent, embert s állatot egyként,
és szived ismeri-tudja, mi az: könyörület a másik
lényen, akit fullaszt és fojtogat egyre a könyvek
halmától zsugorodni törekvő laktere – akkor
hát ne habozz és tüstént köss vele Big Deal-t!
Várom a válaszodat mihamar; hisz a készlet apad mán.
Többet most nem irok, pedig írnék én, ha lehetne.